

प्रतिबोधक्रमं विवृण्वन् देहेऽनुषंगाभावमाह एकइति द्वाभ्याम् असावात्मा आत्मनो देहात्परो भिन्नस्तत्र नवधा वैलक्षण्येन भेदं साधयति एकइति नवभिः पदैः देहो हि बालयुवादिभेदादनेकः मलिनश्च जडश्च सगुणश्च स्वकारणभूतगुणाश्रितश्च परिच्छिन्नश्च गृहादिभिरावृतश्च दृश्यश्च स्वात्मा च आत्मा तु नैवमतो भिन्नः ॥ ७ ॥ आत्मस्थं स्वस्मिन् स्थितम् प्रकृतिस्थोऽपि देहस्थोऽपि तद्विकारैर्न लिप्यते यतः समयिब्रह्मणि स्थितः ॥ ८ ॥ इयमवस्था कस्योत्पद्यत इत्यपेक्षायामाह यः स्वधर्मेणेति चतुर्भिः ॥ ९ ॥ भवतु मनः प्रसन्नं ततः किं तत्राह यर्हि विशदाशयः प्रसन्नमनास्तदा परित्यक्तगुणः सन् सम्यग्दर्शनो भूत्वा शांतिमश्नुते शांतिमेवाह मम सम्यगौदासीन्येनावस्थानमेव ब्रह्मतदेव कैवल्यमश्नुते ॥ १० ॥ सम्यग्दर्शनमेवाह उदासीनमे

एकः शुद्धः स्वयं ज्योतिर्निर्गुणोऽसौ गुणाश्रयः ॥ सर्वगोऽनावृतः साक्षी निरात्मात्मात्मनः परः ॥ ७ ॥ य एवं स तमात्मानमात्मस्थं वेद पुरुषः ॥ नाज्यते प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैः समयि स्थितः ॥ ८ ॥ यः स्वधर्मेण मां नित्यं निराशीः श्रद्धयाऽन्वितः ॥ भजतेश न कैस्तस्य मनो राजन् प्रसीदति ॥ ९ ॥ परित्यक्तगुणः सम्यग्दर्शनो विशदाशयः ॥ शांतिमेव समवस्थानं ब्रह्म कैवल्यमश्नुते ॥ १० ॥ उदासीनमिवाध्यक्षं द्रव्यज्ञानक्रियात्मनाम् ॥ कूटस्थमिममात्मानं यो वेदाप्नोति शोभनम् ॥ ११ ॥ भिन्नस्य लिंगस्य गुणप्रवाहो द्रव्यक्रियाकारकचेतनात्मनः ॥ दृष्टा सुसंपत्सु विपत्सु सूरयो न विक्रियंते मयि बद्धसौ हृदाः ॥ १२ ॥ समः समानोत्तममध्यमाधमः सुखे च दुःखे च जितेन्द्रियाशयः ॥ मयोपकृता खिललोकसंयुतो विधत्स्व वीरा खिललोकरक्षणम् ॥ १३ ॥

वात्मानं द्रव्यज्ञानक्रियात्मनां देहज्ञानकर्मेन्द्रियमनसामध्यक्षमिव स्थितमात्मानं यो वेद ॥ ११ ॥ संसारिणः कथं कूटस्थत्वमत आह भिन्नस्य लिंगस्य देहस्य गुणप्रवाहः संसारः भिन्नत्वे हेतुः द्रव्याद्यात्मकस्य तत्र चेतनाचिदाभासः अतो दृष्टा सुप्राप्ता सुहर्षशोकादिभिर्न विक्रियंते ॥ १२ ॥ त्वंचसूरिः अतः सुखे दुःखे च समः सन् समाना उत्तममध्यमाधमायस्य जितानीन्द्रियाण्याशयश्च येन सः त्वमखिललोकरक्षणं विधत्स्व कथमेकेन मयारक्षणं कर्तुं शक्यं तत्राह मयेश्वरेण उपकृताः संपादिता येऽखिललोका अमात्यादयस्तैः संयुतः ॥ १३ ॥